

[Udenrigsministeren]

synes, at det er fair at sige, at de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med sagen indtil nu, dækker vi.

Men hvad angår det tredje aspekt, går vi ikke ind og dækker. Den dag, sletningen måtte være sket og hr. Lisborg vil prøve på at få arv efter sin biologiske fader, siger vi: Det gør vi ikke. Der slår vi stregen. Vi bistår ham med at løse det menneskelige problem, vi friholder ham økonomisk. Vi siger, at de omkostninger, hr. Lisborg har afholdt indtil nu, og som er dokumenteret i forbindelse med sagen, dækker vi også, men så går det heller ikke længere.

Dette er et enestående tilfælde, og der ligger ikke nogen anerkendelse af en offentlig skyld i denne sag. Vi ved, at der er begået en fejl. Vi ved ikke, hvem der har begået den, men alene mistanken om, at det kunne være i forbindelse med noget, det offentlige har et ansvar for, hvis et ansvar ellers kunne placeres, samt de menneskelige aspekter har været afgørende for, at vi gør dette her – helt uden fortilfælde.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg vil gerne starte debatten med at sige en stor tak til justitsministeren for ministerens store velvillighed, interesse og forståelse for alle de menneskelige aspekter, der er i denne sag. Det vil jeg gerne sige, inden vi går i gang med debatten, for det viser netop, at vi også i Folketinget er i stand til at tage menneskelige hensyn, hvor det er nødvendigt. Tak for det.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg skal naturligvis også takke ministeren. Det vil jeg vende tilbage til senere, mere uddybende, men en enkelt ting, som ministeren nævnte, føler jeg anledning til at korrigere. Af det bilag 1, som er omdelt til forslaget, fremgår det på side 3:

»Udenrigsministeriet har nu undersøgt og frikendt sig selv. Det er sket, til trods for at en række amerikanske akter af afgørende betydning for undersøgelsen stadig eksisterer, og at disse akter ikke er fremskaffet og medtaget i undersøgelsen, eksempelvis akterne fra The Public Administrator.«

Så der er dokumenter, der ikke har været med. Det var blot ministeren, der nævnte, at

man havde alt tilgængeligt materiale, og at det var på den baggrund, man havde foretaget sin undersøgelse. Det er ikke tilfældet.

Ole Espersen (S):

Vi er i min gruppe ganske enige med justitsministeren i, at det er en så enestående sag, at man her kan være large og handle pr. kulance uden at risikere, at det har følger i andre tilfælde. Selv om der ikke foreligger noget ansvar hos danske myndigheder, er sagen så enestående, at man bør reagere derefter. Det er selvfølgelig enestående, at to personer, der begge hedder Joseph Ritter, dør med få dages mellemrum og får deres sag behandlet ved samme skifteret i USA, i New York. Det er enestående, at man gang på gang får korrekte oplysninger om den afdødes identitet, bopælsforhold osv. og så alligevel ikke i skifteretten lægger disse korrekte afgørelser til grund. Der er ingen som helst tvivl om, at der er begået fejl af skifteretten i New York, fejl, som – i hvert fald når vi læser papirerne nu – kan synes uforståelige og meget beklagelige. Om der er begået fejl derudover, er det ikke muligt for os at se på grundlag af de papirer, vi har her. Det er muligt, men det er også muligt, det ikke er sket. Er det sket, må man antage, at så ville sagen have været forældet.

Der er ikke tale om – som det har været fremhævet nogle gange – at hr. Lisborg har fået tillagt en forkert far. Der er tale om, at hr. Lisborg har fået tillagt et forkert bo, og det kan da være ubehageligt nok. Derfor synes vi, det er rimeligt og vigtigt, at den danske stat nu medvirker til, at der sker en rettelse. Den kan måske være besværlig nok, men det må vi så påtage os.

Man skulle ikke synes, det var så besværligt, for det er jo helt åbenbart, ganske åbenbart, at der er sket en alvorlig fejl her; det kan man simpelt hen se på papirerne, det kræver ikke lange undersøgelser, og det er mit håb – hvis det ikke strider mod amerikanske retsprincipper – at den danske regering måske, hvis det kan lade sig gøre uden at krænke nogen retsprincipper i USA, intervenserer på en eller anden måde i forhold til de myndigheder, der måske efter amerikansk ret har tilsyn med skifteretten i New York. Ved at sørge for, at det kan ske så hurtigt som muligt, undgår man måske, at man ønsker at unddrage sig, at der bli-